

Nr 42.

Godkänd av första kammaren den 27 mars 1915.

Godkänd av andra kammaren den 27 mars 1915.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 85 § i sjölagen den 12 juni 1891.

(Lagutskottets utlåtande nr 17.)

Till Konungen.

Genom en den 22 januari 1915 dagtecknad proposition, nr 9, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till lag om ändrad lydelse av 85 § i sjölagen den 12 juni 1891.

På de i propositionen anförda skäl har riksdagen funnit en ändring av ifrågavarande lagrum i det syfte, som med Eders Kungl. Maj:ts förslag avses, vara erforderlig. Emellertid har riksdagen vid granskning av förslaget funnit skäl vidtaga en mindre ändring i detsamma. Det har nämligen synts riksdagen uppenbart, att med minfara bör jämnställas annan fara, som uppkommer till följd av det sätt, varå i ett modernt sjökrig sprängämnen komma till användning, exempelvis fara för torpedering. Riksdagen har ansett sig böra i lagtexten giva ett uttryck häråt genom att i stället för ordet »minfara» använda uttrycket »min- eller torpedfara».

Bihang till riksdagens protokoll 1915. 14 saml. 21 häft. (Nr 42—44.)

I samband med förevarande ärendes behandling har riksdagen även på förekommen anledning ansett det förtjäna påpekas, att den rätt för sjöman att påfordra avmönstring, varom i sjölagen stadgas, givetvis endast har avseende å det privaträttsliga förhållandet mellan redare och sjöman och således icke berör de tjänstbarheter i förhållande till staten, som med stöd av lagen den 24 maj 1895 angående skyldighet för kommuner och enskilde att fullgöra rekvisitioner för krigsmaktens behov må kunna av sjöman utkrävas.

Med åberopande av vad sålunda anförts får riksdagen, med förklarande, att det i Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition innefattade lagförslag icke kunnat av riksdagen i oförändrat skick antagas, härmed för Eders Kungl. Maj:t anmäla, att riksdagen i anledning av samma proposition för sin del antagit följande

Lag

om ändrad lydelse av 85 § i sjölagen den 12 juni 1891.

Häriigenom förordnas, att 85 § i sjölagen den 12 juni 1891 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Sjöman, som visar, att han kan få fartyg att föra, äge rätt att erhålla entledigande, om han utan ökad utgift för redaren sätter annan duglig karl i sitt ställe. Lag samma vare, där anställning såsom förste styrman eller ansvarsmaskinist erbjudes sjöman, som är förhyrd i ringare ställning.

Utbryter krig, som till följd av fartygets nationalitet eller lastens beskaffenhet samt resans riktning medför fara för uppbringning eller till följd av resans riktning medför min- eller torpedfara, eller inträda under krig sådana ändrade förhållanden, att enligt vad nu är sagt fara för uppbringning eller min- eller torpedfara uppstår, äge sjöman ock rätt att erhålla entledigande.

I de fall, nu äro nämnda, utgår hyran efter ty i 82 § sägs.

Denna lag skall träda i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, samt äga tillämpning jämväl där avtalet om anställning dessförinnan ingåtts.

Stockholm den 27 mars 1915.

Med undersätlig vördnad.
